

Cortines de fum a Salt

L'any 1992, quan la demarcació de Girona tenia 18.000 estrangers amb papers, incloent-hi els jubilats europeus, a proposta del recentment desaparegut Carles Navales i del governador Pere Navarro, es va crear una comissió que va elaborar el que es coneixeria com a Informe Girona. Una de les propostes que farien seria que es duguessin a terme plans de rehabilitació de zones urbanes deteriorades, buscant una distribució de la immigració, evitant la creació de guetos. Una altra proposta era adaptar el flux d'entrada a les necessitats del mercat laboral.

Aquestes últimes setmanes, després de la pujada electoral de Plataforma per Catalunya, molts han dit que el discurs racista reeixia perquè s'havia sigut bonista. Jo en discrepo. La immigració venia de cop, a causa del creixement econòmic i del rebuig dels autòctons a treballar en certs sectors, i el que es va ser és autista. M'ho explicava l'exministre de Treball d'Aznar, Manuel Pimentel: "Jo veia que el mercat demanava 200.000 immigrants nous a l'any, però em deien que només donés papers per a 20.000". Aquesta va ser la política de gestió del flux: negar-ne la magnitud, deixar que vinguessin com a irregulars i no ajudar els ajuntaments que havien de gestionar la seva arribada, generant-se guetos. En uns llocs la immigració s'instal·lava a barris antics degradats. En altres, als blocs de pisos més econòmics, construïts durant el franquisme. Així, aquell barri Centre de Salt, on hi havia l'habitatge més barat de l'àrea gironina, va acollir aquesta immigració. I sense atendre les propostes de l'Informe Girona, Salt passa de poc més de mil immigrants l'any 1999 a deu mil el 2007. I no va ser fins al 2005, amb la llei de barris del tripartit, quan els barris antics de molts municipis i alguns polígons d'habitatges, que ara acollien la immigració estrangera, van ser rehabilitats. En certs barris amb molta densitat es van aplicar projectes d'esponjament: l'enderroc d'habitatges, rehabilitar la resta i fer equipaments. I a Salt, amb molts pisos embargats pels bancs, es va pensar en aquesta com a la solució.

Potser la proposta no es va explicar bé, potser tenia elements d'incertesa que es podrien renegociar, com ara les condicions del real·lotjament, amb el període transitori en què el pis estarà en règim de protecció oficial. Però Jaume Torramadé, com a cap de l'oposició, va qualificar el conveni signat per Iolanda Pineda amb el ministeri i la Generalitat de "sufllé sense fiançament" i va animar els veïns a rebutjar-lo. Amb la línia d'assetjament a Pineda que es va imposar aquests anys, la ministra i l'alcaldesa varen ser insultades el dia que es va signar el conveni de l'àrea de renovació urbana (ARU). No pretenc entrar en una guerra de números, però d'ARU se n'han fet a molts llocs i penso que la Generalitat i el ministeri sabien el que signaven.

La proposta que ha fet Torramadé per reduir el nombre d'immigrants és una cortina de fum inviable. Però en canvi té sobre la taula l'ARU que s'ha d'aplicar, renegociant el que calgui, o denunciar i anul·lar. Però després de deslegitimar-lo al carrer i als plens, no serà pas fàcil convèncer els veïns que és l'opció més realista per capgirar el Centre i que deixi de ser un gueto.

També és una cortina de fum el rebuig de Torramadé que se signin acords de reciprocitat amb el Marroc per tal que els marroquins puguin votar a les municipals com ho han pogut fer ja els equatorians. Torramadé diu que faran partits ètnics. Agradi o no, els magribins o els seus fills votaran aviat, sigui per reciprocitat, sigui perquè la major part de la canalla de pell més morena de Salt ja té DNI. I a França o a Anglaterra hi ha musulmans a tots els partits i no hi ha partits musulmans als parlaments. Torramadé va deixar que s'escampés la mentida que Pineda havia autoritzat la macromesquita salafista més gran d'Europa al polígon de Torre Mirona, donant ales a Plataforma, mentida que encara té penjada dues vegades al seu Facebook. I ara haurà de gestionar els permisos perquè, complint totes les normatives, es construeixi una mesquita a Torre Mirona. Allà es va decidir que s'hi havien d'ubicar els nous centres de culte. No serà ni la més gran d'Europa, ni de Catalunya. I agradi o no,

hi serà perquè a les societats occidentals es garanteix la llibertat de culte de tothom.

Publicat a:

-El Punt Barcelona 17-07-2011 Pàgina 14

-El Punt Comarques Gironines 17-07-2011 Pàgina 18

Font del document:

http://www.elpunt.cat/noticia/article/7-vista/8-articles/434772-cortines-de-fum-a-salt.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mesOpini%C3%B3&utm_source=rss&utm_medium=mesOpini%C3%B3&utm_campaign=rss